

Erinkveld in Achterhoek terug van weggeweest

Bij de familie Erinkveld in Oer bij Ulfth werd op 9 juli 1962 een tweeling geboren. Op zichzelf niet zo bijzonder, ware het niet dat in de Amsterdamse tak van de familie op de dag af een eeuw eerder, op 9 juli 1862, ook een babyduo ter wereld kwam.

Het hoogst toevallige feit werd pas bekend nadat Vincent Erinkveld uit Oer zich in 1985 in de familiebanden ging verdiepen. Zijn tante Riek, die indertijd in het Gendringse gemeentehuis werkte, had met een stamboom eerder al een begin gemaakt ter gelegenheid van een familiefeest. De hobby werd 'van kwaad tot erger', zo zegt Vincent.

Zijn fraai verzorgde familiemapen gaan terug tot Derk Eringfeldt, die in 1703 trouwde in de Duitse grensplaats Anholt met Joanna Schievelkamp. Vermoedelijk heette de vader Steven Eringfeldt. Van de zes kinderen was Petrus, geboren 1708, de stamhouder en na hem zijn zoon Joh. Theodorus, geb. 1744.

De volgende generatie was Johannes (Jan), geboren 1798 en getrouwd vóór 1815 met Johanna Medelink uit Vehlingen. Hun eerste kind werd nog in Anholt geboren, het tweede kwam in 1816 in Nederland ter wereld. Het gezin was inmiddels namelijk verhuisd naar de Wesenthorst, de havezate en pachthoeve bij Gendringen, eigendom van de rijke burgermeester De Haas. Jan schreef zich nog Eringfeldt, bij aangifte van zijn zoon Theodorus (1824-1917) werd het voor het eerst Erinkveld, zoals de huidige schrijfwijze nog is.

Naar Oer

Theodorus trok van Gendringen naar het Eggingsgoed in Oer, na

WORTELS IN DE ACHTERHOEK
Rubriek over familie- en boerderijnamen door Henk Harmen
aanvullingen en suggesties
05437 72603

dat de pacht van de Wesenthorst was opgezegd. Zoon Joh. Theod. Erinkveld, raadslid van Gendringen, trouwde bij buurmeisje Wilhelmina van Lent in en werd boer op het 'Van Lentshuus'. Dit huis, zeker daterend uit 1731, is enkele jaren geleden afgebroken. Vincent heeft van de sloop een compleet foto-album gemaakt; de Stichting Historisch Boerderijonderzoek nam diverse opnamen over. Er kwam een imposante houtconstructie met zwaar balkenwerk bloot. Onder de kelder vloer van de oude boerderij zat nog een dichtgemetselde waterput. Mogelijk is het voorhuis ooit vergroot en kwam een bestaande put zo binnen de muren van de woning terecht.

Hendrik Erinkveld (27 okt. 1891-21 dec. 1974), boer op het Van Lentshuus, was wethouder en ereburger van Gendringen. Hij was erg actief, o.a. betrokken bij oprichting van de parochie Oer, de schutterij en de ABTB. Zijn zoon

◆ De straatnaam Eringveld in Westendorp herinnert aan het landgoed, waaraan de familie zeer waarschijnlijk haar naam ontleent. (Foto Hans Groene)

Theodorus (1925-1988) werd postbode en daarmee kwam een eind aan een rij van generaties boeren en dagloners. Genealoog Vincent, geboren 1960) werkt in een slachterij. Alle hem bekende Erinkvelds komen van oorsprong uit het Duitse Anholt. Millingen en omgeving. Maar de oorspronkelijke wortels lagen toch weer in de Achterhoek.

Landgoed

Tussen Westendorp en Halle is een landweggetje, genaamd 'Eringveld', met een brug over de Slinge, de Erinkveldebrug. Hier moet de wieg van de familie worden gezocht, al resteert van het oude landgoed niets dan de namen van straat en brug. Mogelijk trokken de Erinkvelds weg uit het protestantse Westendorp omdat

ze katholiek waren, veronderstelt Vincent.

Het vroegere 'Goed tot Edrincvelde' was eigendom van de graven en gravinnen Van den Bergh in 's-Heerenberg en omvatte hoeve, bos, bouwkampen en een watermolen op de Slinge. Een eeuwenoude 'Carta van het Goet Erinkveld, Paghter Jann Martens', vermoedelijk uit begin 18e eeuw, toont de diverse bosontginningen en een 'Erinckvelts Siegfried' (wie weet wat dit betekent?) De watermolen moet voor 1550 al verdwenen zijn; de plek heette nog lang 't Möllenveld.

Het valt te betwijfelen of de graaf (gravin) van den Bergh zo'n goede huisbaas was. In 1662 schreef Gerit Erinkvelt namelijk een zeer nederig geformuleerde klacht aan gravin Magdelaine op het

Huis Bergh dat zijn huis, nog daterend van vóór de (tachtigjarige) oorlog zeer bouwvallig was. Hij vroeg om stenen, kalk en hout, en hoger optrekken der schoorsteen die van olderdorm van de muessen (=muizen) doorboort ende groot pericul (=gevaar) van brant onderworpen is." De kelder was al ingestort.

De naam Erinkveld wordt in oude stukken op allerlei manieren gespeld: Edrincvelde (1428), Erynckveld (1542), Eerenvelt (1747), Eerenvelt (1758) en zelfs Eringfels (1793) en gaat net als Ederink mogelijk terug op de voor naam Elerd. In dat geval is de verklaring dus: (open) veld behorend tot de boerderij van Elerd.

De diverse familietakken hebben nog altijd verschillende schrijfwijzen. De tak op boerderij de Deurvorst bij Voorst heet Eringfeld, de tak die tot 1956 in Amsterdam zat heette Ehrinkveld. Ook in Duitsland wonen nog takken. H.J. Erinkveld uit Ulfth (1921-1988) was getrouwd met Elisabeth Ehringfeld, een Duitse tak. Huizen, genaamd Nieuw Erinkveld, staan bij Westendorp en tussen Terborg en Gaanderen.

Een lid van de Dierense tak stierf op zee en kreeg een 'zeemansgraf'. In de overlijdensboeken staat op welke hoogte- en breedtegraad zijn lijk overboord werd gegooid. Rest nog de vermelding van een kosterschool in een kasteel 'Schloss Eringfeld' bij het Westfaalse Lippstadt. Vincent zag een advertentie ervan in een Duitse krant en reisde erheen. Van een verbinding met zijn familie vond hij geen spoor, maar het bezoek was toch een bijzondere ervaring. Hij wil verder nog wel eens een grote familie-reünie organiseren. Wie voelt ervoor?

G.D. 7/10-1995

276.2757